

Bindende svar angående berettigelse til fradrag for kroniske følger efter knoglebrud

Dokumentets dato 01 Feb 2016

Dato for udgivelse 29 Apr 2016 08:34

SKM-nummer SKM2016.177.LSR

Myndighed Landsskatteretten

Sagsnummer 15-0305244

Dokument type Afgørelse

Emneord Fradrag, befodringsudgifter, invaliditet.

Resumé

Henset til den fremlagte lægefaglige vurdering, og til, at klageren var godkendt til invalidevogn, fandt LSR, at klager var ude af stand til at anvende offentlig befodrning og derfor var berettiget til det særlige befodringsfradrag efter LL § 9 D.

Reference(r)

Ligningslovens § 9 D

Henvisning

-

Klagepunkt	SKATs afgørelse	Klagerens opfattelse	Landsskatterettens afgørelse
Berettiget til fradrag efter ligningslovens § 9 D	Nej	Principalt: Hjemvisning Subsidiært: Ja	Ja

Faktiske oplysninger

Klageren er født i 1969.

I 1985 da klageren var 16 år gammel, var han involveret i et trafikuheld, hvor han pådrog sig hjernerystelse, kraniebrud, brud på venstre lårben og kompliceret brud på venstre skinneben. Dette har medført at klagerens venstre ben er kortere end det højre. I 1986 angivet til 4 cm og i 1990 angivet til 6 cm.

Af lægeerklæringen af 29. juni 1990 udfyldt af AI fremgår bl.a.:

"Pt's gangfunktion er ret svært kompromitteret, kan gå 6-800 m hvorefter der optræder udtalt træthed og smerter i lænderyg, glutealmuskulatur og ned i ve. lår. Der er endvidere betydelig instabilitet af ve. knæled, som følge af det svære traume.

Ovenstående kompliceres af en ikke helt ringe adipositas, som pt. Dog aktuelt er i gang med at rette op på.

Aktuelt er han i lærer som elektromekaniker og denne erhvervsanbringelse skønnes hensigtsmæssig, idet meget af arbejdet er siddende.

Pt's gangfunktion må skønnes at være middelsvært kompromitteret med ovenfor anførte gangdistance som maximum."

Den 10. oktober 2014 har alment praktiserende læge, SM, fra lægehuset i By Y1 attesteret følgende:
"Det attesteres hermed, at ovennævnte patient har kroniske følger efter brud af venstre lårben, brud af venstre skinneben, brud af kranie og ruptur af ligament i venstre knæ.

Tilstanden er varig og uden udsigt til bedring.

Patientens generelle funktionsniveau og specielt gangdistance er nedsat til 300 meter og jeg vurderer derfor, at patienten ikke kan anvende offentlige transportmidler."

Klageren er godkendt til invalidevogn.

SKATs afgørelse

SKAT har svaret NEJ til klagerens spørgsmål om fradragsret efter ligningslovens § 9 D.

SKAT har som begrundelse anført:

"Det fremgår af sagen, at du har kroniske følger efter brud af venstre lårben, brud af venstre skinneben, brud af kranium og skader på venstre knæ. Det fremgår også, at du er ansat ved [...] med fast mødested Adresse Y1, By Y2. Du arbejder på helt almindelige vilkår uden hensyntagen til din sygdom. Du er således ikke ansat i fleksjob. Din arbejdstid starter mellem kl. 7.30 og 8.00, og du arbejder som regel til kl. 17.

SKAT medgiver, at du lider af et vedvarende handicap, som ikke kan afhjælpes yderligere, bortset fra med fysioterapi hver 3. eller 4. uge.

Det fremgår, at du har brug for din bil i dit arbejde, idet du som [...] ind imellem skal til andre [...], ligesom du også skal hente [...]. Du får kørselsgodtgørelse for denne kørsel.

SKAT finder ud fra en konkret og individuel vurdering, at du ikke er berettiget til kørselsfradrag efter ligningslovens § 9 D.

SKAT har ved vurderingen lagt vægt på:

- at du på nuværende tidspunkt kan arbejde på lige fod med dine kolleger og uden hensyntagen til dit handicap. SKAT har her bl.a. set på, at du ikke er ansat i fleksjob, og at du arbejder på fuld tid uden skånehensyn.
- at det ikke udelukkende er på grund af dit handicap, at du kører i bil på arbejde, men også fordi du skal bruge bilen arbejdsmæssigt til kørsel i arbejdstiden. I 2013 har du således benyttet bilen arbejdsmæssigt 132 gange.
- at du ikke kan anses for at have særlige udgifter til transport til og fra arbejde som følge af dit handicap. Her har SKAT set på, at du i 2006 har fået bevilget rentefrit lån til bil fra kommunen, og at en del af lånet ikke skal tilbagebetales, samt at du ikke skal betale grønne ejerafgifter. Bilen er på nuværende tidspunkt betalt.
- at Skatterådets høje satser som anvendes i forbindelse med kørselsfradrag efter ligningslovens § 9 D både skal dække afskrivning på bilen (værditab) samt udgifter til forsikring, grønne afgifter, vedligeholdelse mv.
- beliggenheden af din bopæl og din arbejdsplads med forholdsmæssigt lang afstand imellem samt den dårlige sammensætning af den offentlige trafik på strækningen, hvor flere skift forekommer, samt det faktum at du med offentlig transport har under 11 timer i hjemmet. Disse omstændigheder gør, at langt de fleste mennesker, handicap eller ej, ville vælge at køre i bil. Din benyttelse af bil må således også anses for en hensigtsmæssig disposition af hensyn til dit privatliv."

SKAT er i en udtalelse af 4. februar 2015 kommet med følgende bemærkninger til klagen:

"Klagers repræsentant anfører, at SKAT ikke i fornødent omfang har inddraget de lægelige oplysninger i sagen.

SKAT må her til svare, at der er tale om en samlet konkret vurdering, hvor alle de foreliggende oplysninger i sagen inddrages.

I dette konkrete tilfælde skriver Lægehuset i By Y1, at gangdistancen er nedsat til 300 m, og at patienten ikke kan

anvende offentlige transportmidler.

Der foreligger ingen oplysninger om, hvorvidt lægen eller eventuelt kommunens ergoterapeut har udmålt den anførte gangdistance, eller om de 300 meter er fremkommet ved, at lægen har spurgt sin patient om, hvor langt han kan gå.

Når SKAT skal vurdere, om en skatteyder kan benytte offentlige transportmidler til transport frem og tilbage til arbejde, så ser man bl.a. på, om der er tale om en så væsentlig og varig nedsat funktionsevne, at pågældende kun kan færdes i egen bil. Man ser også på, om pågældende kan klare ind- og udstigning i offentlige transportmidler uden problemer, og om pågældende kan komme frem til en siddeplads og har balance til at klare opbremsninger. Desuden ser man på, hvor langt pågældende kan gå, og om han/hun kan cykle.

I denne konkrete sag har lægens udtalelse således indgået i den samlede vurdering.

Repræsentanten finder også, at det er uden betydning for sagen, at klager arbejder på fuld tid og på lige fod med sine kolleger. SKAT finder, at denne oplysning fortæller noget om den pågældendes funktionsevne, og at oplysningen bør indgå i den samlede vurdering.

Derudover anfører repræsentanten, at han anser det for uden betydning i sagen, at klager skal benytte sin bil erhvervsmæssigt for arbejdsgiver, og derfor er nødt til at medbringe den. Denne oplysning finder SKAT ikke ligegyldig, idet det netop er en ekstra grund for klager til at medbringe bilen, handicap eller ej.

Repræsentanten anfører, at det ikke er urealistisk, at raske mennesker, der bor i samme område som klager, vil benytte offentlige transportmidler, og han anfører, at det vil tage ca. 1½ time hver vej. Ifølge www.rejseplanen.dk tager det 2 timer og 17 minutter hver vej.

Repræsentanten skriver, at arbejdsløse skal tåle en transporttid på 3 timer om dagen. Denne oplysning mener SKAT til gengæld er uden betydning i herværende sag, da der skal foretages en konkret vurdering.

SKAT, Bindende Svar har ikke gennemgået de enkelte bilag vedrørende udgifter på bilen indsendt til klagesagen. Dette skyldes, at SKAT Bindende Svar ikke har fundet anledning til at genoptage det bindende svar vedrørende 2014. Men det kan konstateres, at repræsentanten sammenligner prisen på offentlige transportmidler med prisen på de totale biludgifter, uagtet at bilen formentlig også bruges til ren privat kørsel. Kun brændstofudgifterne fordeles ud på arbejdsmæssig og privat kørsel.

Den erhvervsmæssige kørsel dækkes af arbejdsgiver med skattefri godtgørelser, dvs. kørslen til møder og imellem de [...]. For 2013 var godtgørelsen 4.504 kr. og for 2014 står den registreret til 1.997 kr.

2013 er afgjort af BORGER 2, Indsats, By Y3 (XXX).

SKAT finder ikke, at forventningsprincippet kan gøres gældende i herværende sag. SKAT har ikke så vidt det kan ses ud af gamle årsopgørelser på noget tidspunkt undersøgt befodringsfradraget og udsendt en skriftlig godkendelse af § 9 D befodrning. Der må her henvises til reglerne i Juridisk Vejledning 2015-1 afsnit [A.A.4](#).

Konklusion: SKAT Bindende Svar indstiller, at det bindende svar af 13. november 2014 fastholdes."

Klagerens opfattelse

Repræsentanten har på klagerens vegne nedlagt principal påstand om hjemvisning og subsidiær påstand om at spørgsmålet om fradragsret efter ligningslovens § 9 D skal besvares med JA.

Klageren har herfor anført:

"Til støtte for den principale påstand gør klageren gældende, at SKAT ved udarbejdelsen af det bindende svar ikke i fornødent omfang har inddraget de lægelige oplysninger i sagen.

Til støtte for den subsidiære påstand gør klageren gældende, at klageren fortsat opfylder betingelserne for at være berettiget til at tage fradrag for kørsel i egen bil til og fra sin arbejdsplads efter reglerne i ligningslovens § 9 D,

da klageren har varigt nedsat funktionsevne som følge af et færdselsuheld i 1985,og

da klageren som følge heraf har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, idet det i praksis er umuligt for ham at befordre sig til og fra sin arbejdsplads med offentlige transportmidler.

Sagsfremstilling

Klageren kom i 1985 alvorligt til skade i forbindelse med en knallertulykke. Han blev erklæret 25 % invalid i 1987, men da hans ene ben ikke har vokset siden ulykken, er det ene ben i dag 8-9 cm længere end det andet. Klageren har endvidere problemer med nakke, ryg, hofte, venstre knæ og ankel.

I en lægeerklæring udfærdiget af overkirurg A-B H. den 26. november 1986 hedder det (bilag 2): "Erhvervsevnereduction: pt. er på grund af de beskrevne læsioner ude af stand til at varetage knæbelastende arbejde samt arbejde som kræver færdsel i ujævnt terræn, hvorimod han formentlig vil kunne klare beskæftigelser med mulighed for vekslende siddende og stående arbejde. Tilstanden er stationær."

I en statusbedømmelse af 29. juni 1990 hedder det (bilag 3): "Pt.'s gangfunktion er ret svært kompromitteret, kan gå 600-800 m hvorefter der optræder udtalt træthed og smerter i lænderyg, glutealmuskulatur og ned i ve. lår. Der er endvidere betydelig instabilitet af ve. knæled, som følge af det svære traume.").

Klagerens gangproblemer er blevet forværret gennem årene i takt med, at forskellen på længden mellem benene er øget. I en lægeerklæring af 10. oktober 2014 hedder det (bilag 4): "Patientens generelle funktionsniveau og specielt gangdistance er nedsat til 300 meter og jeg vurderer derfor, at patienten ikke kan anvende offentlige transportmidler."

Klageren blev ansat 1. august 1988 i H1 A/S, Adresse Y2, By Y4 og blev færdiguddannet som [...] i 1991. Herefter arbejdede han i virksomheden frem til 1992. Lige da han var blevet ansat, befordrede han sig i en uges tid med det offentlige, hvilket viste sig vanskeligt, hvorfor han begyndte at køre sammen med en kammerat i bil til sin arbejdsplads.

Klageren søgte i 1990 om invalidebil og fik bevilget en sådan i 1991. Han har haft invalidebil siden.

Efter sin ansættelse i H2 A/S har klageren arbejdet i følgende virksomheder:

1992-1993: H3 A/S i By Y5, Adresse Y3, By Y5.

1993-1999: H4 [...], Adresse Y4, Ny Y5. I H3 blev klageren tillige uddannet som [...].

1999-2010: H5 A/S [...], Adresse Y5, By Y6

2010-2010: H6 A/S, Adresse Y6, By Y7.

2010-: H1 A/S, Adresse Y1, By Y2.

Klageren har i flere år taget fradrag efter ligningslovens § 9 D. I forslag til afgørelse af 21. oktober 2014, anerkendte SKAT, at klageren som følge af forventningsprincippet var berettiget til et kørselsfradrag efter ligningslovens § 9 D, indtil SKAT foretager en ny sagsbehandling af klagerens kørselsfradrag. Samtidigt meddelte SKAT klageren, at han fra og med indkomståret 2015 ikke kan forvente at være berettiget til kørselsfradrag efter bestemmelsen i ligningslovens § 9 D.

Bemærkninger til SKATs begrundelse for det bindende svar

SKAT har som begrundelse for sit bindende svar angivet, at man særligt har lagt vægt på fem forhold, jf. det bindende svar s. 4f. Til de respektive forhold skal klageren bemærke følgende:

1. Det er særlige udgifter ved skatteyderens befordring mellem bopælen og arbejdspladsen, der betinger, at skatteyderen kan være berettiget til et fradrag efter ligningslovens § 9 D. Ikke særlige udgifter på arbejdspladsen. At klageren kan arbejde på lige fod med sine kolleger og uden hensyntagen til sit handicap er derfor glædeligt, men uden betydning for sagen.
2. At klageren også benytter sin bil til arbejdsmæssig kørsel i arbejdstiden er ligeledes uden betydning for sagen. Er benyttelsen af egen bil nødvendig for at en skatteyder kan komme til og fra sin arbejdsplads, har det i relation til ligningslovens § 9 D ingen betydning, hvad han i øvrigt måtte anvende sin bil til.
3. At klageren - selvom han har fået bevilget et rentefrit lån til sin bil, og selvom klageren, hvis hans indkomst ikke overstiger et vist beløb, får nedskrevet en del af lånet, og selvom klageren ikke skal betale grøn ejerafgift - har særlige udgifter til befordring. Selv når der bortses for udgifter til lån, afgifter og afskrivning, kan klagerens årlige

udgifter til transport med bil således anslås til mindst kr. 40.000 om året, idet klageren kører over 24.000 km om året mellem sin bopæl og arbejdsplads:

		Estimerede faktiske udgifter jf. bilag 5	Bilag 1 til bek. 1247/2014
Brændstof	Kr.	17.062	20.795
Dæk	-	3.929	4.142
Vedligeholdelse og service	-	14.905	18.218
Forsikring	-	7.546	9.130
I alt pr. år	Kr.	43.442	52.285

Ved kørsel med offentlig transport ville klageren kun have årlige udgifter til et pendlerkort på 12 x 1.890 kr.1 =kr. 22.680 samt udgifter til en cykel.

4. At såfremt en skatteyder har særlige udgifter til befordring, som opfylder betingelserne i ligningslovens § 9 D, har skatteyderen efter bestemmelsen mulighed for at opgøre fradraget på grundlag af kilometersatser, der fastsættes af Skatterådet.

5. At det ikke kan anses for urealistisk, at en skatteyder, der har sin fulde førlighed i behold ville benytte offentlig transport mellem en bopæl på Adresse Y7, By Y1 og en arbejdsplads på adressen Adresse Y1, By Y2. Transporten kunne foretages således:

Adresse Y7 ? By Y1 St.: ca. 2 km på cykel

By Y1 St. ? By Y2 St.: ca. 70 km med tog³

By Y2 St. ? Adresse Y1: ca. 4 km på cykel

Cykles der med 20 km i timen, vil cykelturene kunne gøres på 18 minutter, mens togturen, inklusive togskifte, vil kunne gøres på omkring 1 time og 10 minutter⁴. Den samlede transporttid vil således udgøre ca. 1 time og 10 minutter. Der kan i den forbindelse henvises til, at efter bekendtgørelse 61/2012 § 9, stk. i, skal et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse som udgangspunkt kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid på op til 3 timer med offentlige transportmidler. Efter 3 måneders sammenlagt ledighed skal medlemmet kunne overtage arbejde med en samlet daglig transporttid på mere end 3 timer med offentlige transportmidler.

Landsskatterettens afgørelse

Det bemærkes indledningsvist, at Landsskatteretten ikke finder grundlag for at følge repræsentantens principale påstand om hjemvisning.

Efter ligningslovens § 9 D, stk. 1, 1. pkt. (www.retsinfo.dk), er det en betingelse for fradrag efter denne bestemmelse, at den skattepligtige godtgør, at vedkommende som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har haft særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads.

Det er uden betydning for fradrag efter bestemmelsen, at skatteyderen ikke har haft merudgifter i forhold til den øvrige lokalbefolkning, jf. TfS1992.142.LSR.

Bestemmelsen i ligningslovens § 9 D må efter forarbejderne forstås således, at afholdelse af udgifterne skal have været nødvendig for at sikre indkomsterhvervelsen, jf. SKM2005.75.VLD (<http://www.skat.dk/>).

Det er ubestridt, at klageren lider af invaliditet. Det er herefter afgørende, hvorvidt det har været nødvendigt for klageren at afholde de særlige udgifter, som følge af invaliditet. Dette beror på en retlig vurdering, der foretages på grundlag af samtlige oplysninger, hvor en lægefaglig vurdering tillægges særlig betydning.

Efter de foreliggende oplysninger, hvor særligt er lagt vægt på den lægefaglige vurdering, anses det for godtgjort, at klageren har særlige udgifter til befordring mellem bopæl og arbejdsplads. Her er lagt vægt på, at klageren er godkendt til invalidevogn og der er tale om en varig fysisk nedsættelse af klagerens funktionsniveau, hvor gangdistancen er middelsvært kompromitteret og pr. 10. oktober 2014 er skønnet nedsat til 300 meter, hvorefter lægen vurderer, at patienten ikke kan anvende offentlige transportmidler. Klageren har derfor haft merudgifter til befordringen som følge af invaliditet.

Landsskatteretten finder herefter klageren omfattet af ligningslovens § 9 D og ændrer svaret til "JA".